

ИВ. ДОРОНИНЪ

ПРИСТАНАЛА

Подъ прозорчето
расте кжпина,
вий се по стъклата тя.
При кжпината
прекара Катерина
съ момъка нощъта.

Никой не видѣ.
Егоръ умразния —
мжжъ отровенъ,
спѣше тежъкъ сънь.
Катерина
милиа любовно
рѣсѣше съ кжпини вѣнь.

Подъ прозореца,
въвъ тъмнината
пѣсенъта
на комсомолеца трепти.
Никой го не чува, —
въ одаята
Катерининиятъ мжжъ хрипти.

Задъ сайванитѣ
шуми рѣката,
а съ рѣката
шепне си тревата.
Подъ прозореца,
въвъ тъмнината
момъкътъ цѣлува Катя.